

det har der været gentagne gange før. Nu ligger der så et konkret forslag her i Folketinget, og så er det vel egentlig ikke for meget at forlange, at man så beder partierne om, når der ligger konkrete forslag, at prøve at sætte sig ind i de svære spørgsmål, tage diskussionen i gruppen, og nogle gange kan man godt gå i gang flere uger i forvejen og ikke på selve dagen, hvor forslaget skal behandles, for at få taget stilling. For det her er jo, som jeg siger, et ekstra skridt til en lang række tiltag, vi gør i forvejen, og som sundhedsministeren allerede har orienteret Folketinget om.

Man sender allerede i dag materiale ud til de 18-årige. Nu skal man også sende materiale ud til alle andre, og så skal man bede folk om at tage stilling, og hvis de absolut ikke kan tage stilling, kan de lade være, og så vil de blive spurgt igen senere, eller de kan skrive, at de ikke ved det, og så på den måde udskyde beslutningen. Men det er jo en måde at prøve at få folk til at tage stilling, som i dag måske, som ordføreren selv siger, slet ikke er interesseret i at tage stilling.

Kl. 12:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:25

Vivi Kier (KF):

Nu kan jeg ikke svare på, hvordan man har det i den socialdemokratiske gruppe, men jeg vil sige, at i den konservative gruppe diskuterer vi rigtig meget, og der er højt til loftet, og vi kan godt blive enige. Vi er faktisk enige om, at det her aldrig nogen sinde må blive en tvang eller en pligt. Jeg har som sundhedsordfører rejst spørgsmålet i gruppen og taget debatten om, om vi ikke skulle prøve at kigge lidt videre, frem for at vi her siger: O.k., lad os bare sende det her ud for at se, om der er nogen flere, der vil tage stilling. Skal vi ikke prøve at kigge på det her bredere? Kan vi ikke få den her debat om, hvad det er, det betyder? For der er rigtig, rigtig mange forskellige holdninger. Lad os nu få den debat og se, om der er nogen, der kunne komme med et bud, sådan at vi sagde: Yes, det var måske måden, vi kunne gøre det på. Personligt så jeg jo gerne, at vi lavede en lille tv-udsendelse a la den, man lavede i forbindelse med »Sommer«. Der fik folk indblik i det at have alzheimer. Det kunne måske være smart at lave en lille serie, som kunne køre et par søndage, så folk fik et indblik i, hvad det betyder, når man afgiver et organ.

Kl. 12:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 12:26

Kamal Qureshi (SF):

Jeg er da glad for at høre, at der er højt til loftet i De Konservatives gruppeværelse, for det er jo vores gamle gruppeværelse. Så det vil jeg da måske tage noget af æren for.

Som fru Sophie Hæstorp Andersen også var inde på, er det jo ikke første gang, partierne tager stilling til det her spørgsmål eller det her tema. Det har vi gjort gentagne gange. Det er jo altid fint at holde høringer, så man kan blive klogere. Det har vi også diskuteret i Sundhedsudvalget. Men spørgsmålet er, hvad det er for nogle informationer, vi mangler, for at Det Konservative Folkeparti kan tage stilling til det forslag, som foreligger her og nu. Det, som Det Etsiske Råd og andre skal forholde sig til, er jo et formodet samtykke. Det er jo ikke det, vi skal forholde os til her. Her er der faktisk et lovforslag, der operationaliserer – kan man sige – den kampagne, som Sundhedsstyrelsen kørte, i hvilken folk blev bedt om at tage stilling, og som jo kun gav 50.000 flere tilmeldte, på trods af at den kostede 3-4 mio. kr. at føre ud i livet. Så spørgsmålet er, om man ikke kan bruge det her som en operationalisering af noget af det, som Sundhedsstyrelsen har kørt som en kampagne.

Kl. 12:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:28

Vivi Kier (KF):

Jeg vil gerne medgive, at der sikkert har været rigtig mange debatter i den her Folketingssal om det her område. Jeg er nyvalgt sundhedsordfører, og jeg er gået ind og har taget debatten med min gruppe. Vi har debatteret det her længe, og jeg synes godt, at der kunne komme noget nyt på bordet, som man ikke er klar over, noget nyt i forhold til oplysning. 86 pct. siger, at de er positivt stemt over for det, men det øjeblik man så skal sætte det afgørende kryds et eller andet sted, tror jeg, at det lige nøjagtig er her, man viger lidt tilbage.

Men i bund og grund er det for mig personligt slet ikke så væsentligt, om man står i et register. For mig er det allerallervæsentligste, at man har fået snakket med sine nærmeste, for det er i sidste ende dem, der står i den situation, og det hjælper altid at have fået snakket. Jeg har stået